

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:32
מוצאי שב"ק.....7:04
שיעורים כסדרן
נ"ך.....יחזקאל י"ד-ט"ו
בבלי.....חגיגה כ"ד
ירושלמי.....בבא קמא מ"ג
תוספתא.....קרבנות י"ב
רמב"ם.....טומאת מת כ"ד

שעה 11, גליון 27 (542)

פרשת פקודי, ב' אדר ב', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהר"א ש' דער צייילט

משנכנס אדר מרבין בשמחה

ווען עס קומט חודש אדר, הייבט מען שוין אן צו שפירן די ליכטיגקייט פון דעם יום טוב פורים, אין ירושלמי (ריש מסכת מגילה) ווערט געברענגט, אז אין גאנץ חודש אדר קען מען ליינען די מגילה, און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שלחן ערוך (א"ח תרפ"ח, ט) אז ווער עס פארט ארויס אויף א ווייטע וועג און ער קען נישט ווארטן ביז פורים, און ער קען נישט מיטנעמען א מגילה, קען ער שוין ליינען די מגילה פון אנהויב חודש אדר, זעט מען פון דעם אז גלייך אין אנהויב חודש אדר, איז שוין דא די ליכטיגקייט פון פורים.

דערפאר זאגן חז"ל (תענית כ"ו) "משנכנס אדר מרבין בשמחה", גלייך ווען מען טרעט אריין אין חדש אדר דארף מען פארמערן צו זיין פרייליך, און חז"ל זענען מדייק "מרבין" - מען דארף "פארמערן" מיט שמחה, ווייל באמת האט אונז דער רבי געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה "תמיד", א גאנץ יאר דארף מען אויך זיין פרייליך; נאר חודש אדר דארף מען נאך מער פארמערן צו זיין פרייליך, און טון אלעס וואס מען קען צו זיין פרייליך.

דערפאר פירט מען זיך אז ווען עס קומט חודש אדר, הענגט מען אויף גרויסע טאוולען "משנכנס אדר מרבין בשמחה", צו דערמאנען פאר יעדן איינעם אז מען זאל געדענקן צו זיין זייער פרייליך, און טון אלע פעולות צו זיין פרייליך, און מיט דעם וואס מען איז פרייליך דעם חודש, איז מען מיט דעם ממשיד אלע גוטע השפעות וואס קומט אראפ אין די טעג.

די גמרא זאגט (ביצה ט"ו) "הרוצה שיתקומו נכסיו יטע בהן אדר, ונאמר אדיר במרום ה'", בפשטות מיינט עס אז ווער עס וויל אז זיינע פעלדער זאלן גוט וואקסן, זאל ער איינפלאנצן א געוויסע גראז וואס הייסט "אדר", דאס איז אבער אויך מרמז אויף דעם וואס דער רבי זאגט (ספר המדות, שמחה, ח"ב, א) "מי שהוה <<<<<<

א גוט ווארט אינטערעסאנט, דער תיקון איז

ש'ווער צו זאגן צען קאפיטלעך תהילים, עס נעמט נישט לאנג צו זאגן די קאפיטלעך - דאך קומט עס אן ש'ווער צו טון; דאס איז ממש וואס דער רבי האט געזאגט (שיחות ר"ו, סימן קמא): "צען קאפיטלעך איז א גרינגע זאך צו זאגן, אבער וויבאלד איך האב דאס געזאגט צו טון - וועט שוין זיין אויף דעם א מניעה".

עס איז באוואוסט צווישן סאטמארע חסידים אז דער הייליגער סאטמאר רבי זכותו גן עלינו האט געזאגט מען זאל אריינדרוקן אין דער תהילים וואס ער האט ארויסגעגעבן, ביים ערשטן בלאט: "סגולה גדולה ותיקון הברית לומר אלו עשרה קאפיטל תהילים ט"ו, ל"ב, מ"א, מ"ב, נ"ט, ע"ז, צ', ק"ה, קל"ז, קי"ג, א גרויסע סגולה און א תיקון הברית צו זאגן די צען קאפיטלעך תהילים.

וואויל איז דעם מענטש וואס זאגט די תיקון הכללי יעדן טאג, ער וועט האבן פרנסה בשפע און וועט אלעס פאררעכטן. (עצתו אמנוה ונקלה תשפ"ב)

א ווארט אויף די פרשה

פי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם, א וואלקן פונעם אייבערשטן האט גערועט אויפ'ן הייליגן משכן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קט"ו) אויפ'ן פסוק (שמות כ'; י"ד) ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים, אז א מענטש וואס איז פסור פארנומען מיט נארישקייטן, ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דארף צו זיין, און איין טאג כאפט אים אן אן התעוררות און ער וויל ווערן אן ערליכער איד, וועט ער נישט גלייך אנהויבן שפירן דעם אייבערשטן, ווייל די מדת הדין איז מקטרג אויף אים, און לאזט אים נישט גלייך אנקומען צו אלע גוטע זאכן, און דערפאר שטעלט מען אים אונטער פיסלעך און שטערונגען, ער זאל נישט קענען אזוי גרינג צוריק קומען צום אייבערשטן, דער אייבערשטער האט אבער רחמנות אויפ'ן מענטש, און דערפאר באהאלט ער זיך אין די מניעות. אויב האט דער מענטש דעם ריכטיגן שכל, קען ער טרעפן דעם אייבערשטן אין די מניעות. אויב אבער האט דער מענטש נישט קיין שכל, ווערט ער דערשטראקט, ער האט געמיינט אז ווי נאר ער וועט זיך נעמען אין די הענט אריין, וועט אים אלעס גיין גוט און גרינג, און דערווייל זעט ער גאר אז אלעס איז אים טונקל און פארלאשן, און ער לאזט נעבעך אפ זיינע גוטע וועגן.

מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק, ווען די אידן האבן געזען דעם טונקלען וואלקן און געפיל וואס נעמט ארום דעם פארג סיני, ויעמד העם מרחק, זענען די פשוטע אידן געשטאנען פון דערווייטנס, זיי האבן מורא געהאט צוצוגיין, אבער ומשה, דאס איז דער דעת און שכל פונעם צדיק, ווען א איד נעמט דעם שכל פון א צדיק, נגש אל הערפל, גייט ער דוקא יא אריין צום נעפל, ווייל ער ווייסט, אשר שם האלקים, אז דארט באהאלט זיך דער אייבערשטער אליין.

דאס איז א געוואלדיגע טוד וואס דער רבי האט אונז אויסגעזאגט, וואס מיט דעם קען א איד זיך שטארקן איבער אלע שוועריקייטן, און קיינמאל נישט אויפגעבן פון צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, פון צו ווערן אן אמת'ער ערליכער איד. אפילו עס איז אריבער אויף אים אלע סארטן פראבלעמען, ער איז אראפגעפאלן אין שלעכטע זאכן, ער איז נאר געווען פארנומען מיט נארישקייטן, קען ער זיך אלעמאל נעמען אין די הענט אריין און תשובה טון, אפילו אויב אין אנהויב וועט עס אים גיין שווער, דארף ער וויסן אז דאס איז נאר א נסיון, עס איז נאר א נעפל, אבער באמת איז דער אייבערשטער מיט אים, דער אייבערשטער וויל אים מקרב זיין, און אויב וועט ער זיך שטארקן און אריבערגיין די טונקלע נעפל, וועט ער זייער שיינ מצליח זיין און ווערן אן ערליכער איד.

דאס קען זיין מרומז אין דעם פסוק אין די וואקנדיגע פרשה, פי ענן ה' על המשכן, דער משכן איז דאך געווען דער פלאץ וואו די שכינה האט גערועט, פון דארט האט ארויסגעשיינט די ליכטיגקייט פונעם אייבערשטן אויף די גאנצע וועלט, עס איז אבער געווען א וואלקן איבער דעם, ווייל אזוי גייט עס אלץ, איידער מען וויל אנקומען צו הייליגע און גוטע זאכן, דארף מען קודם דורכגיין א טונקלע וואלקן. מען דארף אבער געדענקען אז, ואש תהיה לילה בו, אפילו ווען עס איז נאכט און טונקל, ברענט אבער דאס פייער פונעם אייבערשטן אינעווייניג, מען דארף זיך נאר שטארקן איבערצוקומען די מניעות, ווייל דער אייבערשטער איז אלץ מיט יעדן איד'ש קינד, לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם, סיי וואו א איד פארט נאר, סיי וועלכע וועג ער איז נאר געגאנגען ביז יעצט, איז אייביג דא א וועג פאר אים צוריק צום אייבערשטן.

(מרוך הנחל פקודי תשס"ה)

א בריו פונעם ראש ישיבה שליט"א

רוסלאנד-אוקריינא, ווער וועט געווינען?

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת פקודי, כ"ח אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן לכבוד... נרו יאיר
עס קומט מיר א מזל טוב, מיין זון הרב שלמה האט געהאט א טאכטער, עס איז מיר זייער א גרויסע שמחה; איך ווינטש דיר דו זאלסט אויך זוכה זיין צו קינדער און אייניקלעך מיט שמחה ונחת.
איך בעט דיר זייער, ווער נישט אזוי אריינגעטון אין די מלחמה צווישן די צוויי בלוטיגע לענדער; פאלד וועסטו פארגעסן פון דיין אייגענע מלחמה. אנשטאט זוכן און נישטערן אין די נייעס וואס דארט טוט זיך - זאלסטו שטיין שטארק אין דיין מלחמה, אין די מלחמת הניצור. הייב אויף דיין שווער, הייב אן שיסן; עפן דיין מויל, הויב אן רעדן צום אייבערשטן.

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ב) די אידישע געווער איז תפילה, משיח וועט איינגעמען די וועלט מיט תפילה, מען דארף אבער וויסן ווי אזוי צו מלחמה האלטן, מען דארף אכטונג געבן צו האלטן דעם שווער גלייך. דער רבי זאגט (שם): "ומי שזכה לחרב הזה", ווער עס איז זוכה צו האבן דעם געווער, "צריף לידע איך ללחם עם החרב", דארף וויסן ווי אזוי צו נוצן דעם געווער, "שלא יטה אמה למיין או לשמאל", ער זאל נישט בייגן דעם שווער נישט רעכטס און נישט לינקס, נאר דאס האלטן גראד אינמיטן; מוהרא"ש איז מסביר, אזוי ווי פיי א מלחמה ווען איינער האלט א געווער אין זיין האנט דארף ער וויסן ווי אזוי צו מלחמה האלטן דערמיט, אזוי אויך ווען עס קומט צו תפילה דארף מען וויסן ווי אזוי דאס צו נוצן, עס דארף גיין פון ביידע זייטן; קודם דארף מען דאנקען דעם אייבערשטן, ווען מען דאנקט דעם אייבערשטן ווערט מען פרייליך און מען פאקומט האפענונג.
בנוגע ווער עס וועט געווינען די מלחמה; אלע פרעגן וואס גייט זיין? עס זעט אויס ווי מיר וועלן געווינען, אז מיר וועלן פאלגן די עצות פון רבי'ן - וועלן מיר מנצח זיין.

(עפ"י אמונה פקודי תשפ"ב)

>>>> מוהרא"ש דערציילט

שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח", ווער עס איז שטענדיג פרייליך וועט מצליח זיין אין אלעס. און דערפאר זאגן די חז"ל "הרוצה שיתקמו נכסיו", ווען איינער וויל מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות, "לפע בהן אדר", זאל ער ביי זיך איינפלאנצן די מדת השמחה פון חודש אדר, און די שמחה וועט אים באגלייטן און העלפן אז ער זאל שטענדיג מצליח זיין.

ביין איך טאקע פרייליך?

ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז טאקע פרייליך? ווען די שמחה גיסט זיך איבער, און מען מאכט פרייליך אויך אנדערע אידן, דעמאלט ווייסט מען אז מען איז באמת פרייליך.
און דערפאר זעט מען אז די מצות פון חודש אדר זענען פול מיט צדקה וחסד, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך וועט ער טון צדקה וחסד מיט אנדערע, צו מאכן פרייליך אנדערע אידן אויך.
עס הייבט זיך אן מיט שבת שקלים, וואס מען רופט שוין אויס צו געבן שקלים, צו געבן צדקה, און דערנאך ערב פורים פירט מען זיך צו געבן מחצית השקל פאר צדקה, און דערנאך פורים אליינס איז דאך פיל נאר מיט צדקה וחסד; משלוח מנות, מתנות לאביונים, סעודת פורים מיט די משפחה און פריינד, און אויך פון פורים וואס איז דרייסיג טעג פאר דער יום טוב פסח, הייבט מען שוין צוזאם נעמען קמחא דפסחא פאר ארימעלייט אויף פסח; קומט אויס אז גאנץ חודש אדר איז פארבינדען מיט צדקה וחסד, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך, וויל ער אויך מאכן פרייליך אנדערע מיט צדקה וחסד.

תשובה מיט שמחה

אזוי ווי חודש אלול איז א חודש וואס מען טוט תשובה מיראה, מען האט מורא פונעם יום הדין ראש השנה, און מען גרייט זיך צו א גאנצע חודש מיט תשובה און מעשים טובים צו קענען זוכה זיין בדין, דער אייבערשטער זאל אנטרייבן ראש השנה א גוט געבענטשט יאר.

אזוי אויך איז דער חודש אדר א חודש וואס מען טוט תשובה, אבער יעצט איז עס תשובה מאהבה און מיט שמחה, און מיט דעם גרייט מען זיך צו צום חודש ניסן וואס איז דער חודש האלה, בניסן עתידין להגאל, און מיט די שמחה פון דעם חודש קען מען פארעכטן אלעס וואס מען איז נישט געווען גענוג פרייליך א גאנץ יאר.

דער רבי זאגט (השפלות לחיי מוהר"ן) אז אדר איז די ראשי תיבות פון ראש ד'ב'רך א'מת. קען זיין דער פשט לויט ווי די גמרא זאגט (פירושין י"א) אויך דעם פסוק "ראש ד'ב'רך א'מת, פרעגט אויף דעם די גמרא "ראש ד'ב'רך זאל סוף ד'ב'רך?" - נאר די אנפאנג ווערטער זענען אמת, און די סוף נישט? וואס די גמרא "אלא מסוף ד'ב'רך נכר שראש ד'ב'רך אמת", פונעם סוף זעהט מען אז די אנפאנג איז אויך אמת.

דאס קען זיין איז דער רבי מרמז, אדר איז ראשי תיבות ראש ד'ב'רך א'מת, אז חודש אדר וואס איז דער לעצטער חודש פונעם סדר החדשים, ווען מען איז פרייליך אין דעם חודש, איז מען מיט דעם מתקן די אלע חדשים וואס מען איז נישט געווען פרייליך, ווייל פון דעם לעצטן חודש, ווען מען איז דעמאלט פרייליך, ווייזט מען מיט דעם אז מען האט געוואלט זיין פרייליך אויף א גאנץ יאר, און עס ווערט גערעכנט ווי מען וואלט געווען פרייליך א גאנץ יאר. ווען מען טוט תשובה מאהבה, זאגט די גמרא (יומא פ"ג) אז דעמאלט ווערן אלע עבירות איבערגעדרייט אויף מצות; דערפאר ווען עס קומט חודש אדר און מען טוט תשובה בשמחה ווערט מקוים ראש ד'ב'רך א'מת, אזוי ווי די גמרא זאגט, אז פון סוף יאר ווערט די גאנצע יאר איבערגעדרייט צום גוטן, אלע עבירות ווערן איבערגעדרייט צו מצות.

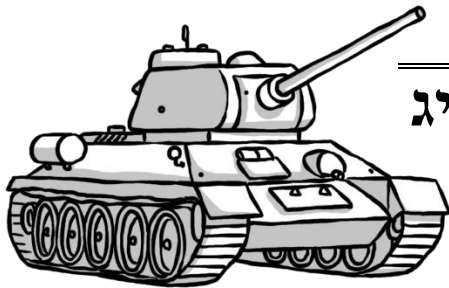
ווי אזוי ווערט מען פרייליך?

צו זיין פרייליך קומט אן זייער שווער, אלע אנדערע עבודות זענען אסאך גרינגער צו טון ווי צו זיין פרייליך, ווייל יעדער מענטש גייט דורך צרות און שוועריקייטן, ביטערנישט און חלישות הדעת, און דאס צוברעכט זייער שטארק א מענטש, מען פארלירט די מוס, און מען קען נישט זיין פרייליך. דערפאר איז דער עיקר גרויסקייט פון א מענטש ווען ער קען זיך שטארקן, און אפילו מיט אלע שוועריקייטן וואס ער גייט דורך, זאל ער נאך אלע זיין פרייליך. ווען עס גייט גוט פאר א מענטש און דעמאלט איז ער פרייליך איז דאס בכלל נישט קיין קונץ, נאר פארקערט ווען עס גייט אים נישט אזוי גוט, און פון דעסט וועגן שטארקט ער זיך צו זיין פרייליך, דעמאלט דערקענט זיך די גרויסקייט פון א איד.
שמחה קומט דורך אמונה, ווען א איד גלייבט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, ער העלפט אים, און יעדע זאך וואס געשעט איז נישט פונקט געשען דורך הטבע, נאר יעדע זאך מאכט דער אייבערשטער אליין מיט זיין גרויס רחמנות, וואלט ער געווען זייער פרייליך.
נאךדערצו איז דער אייבערשטער האט אונז געגעבן א תורה מיט מצות וואס מיר זענען זוכה צו מקיים זיין, דארפן מיר זיך זייער פרייען מיט דעם, וויפיל יאר לעבט שוין א מענטש אויף די וועלט? "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בנבירת שמונים שנה", און אז מען כאפט נאך ארויס גוטע זאכן אין די עטליכע יאר, קען מען זיך זייער פרייען מיט דעם.

פארוואס היט מען שבת? ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן. פארוואס עסט מען כשר'ס? ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן. פארוואס האבן מיר א מזוזה אויפ'ן טיר? פארוואס קושן מיר די מזוזה? ווייל אין די מזוזה שטייט קבלת עול מלכות שמים, און מיר פרייען זיך מיט דעם. און אזוי ווייטער אלע מצות וואס יעדער איד טוט, קען מען זיך זייער פרייען דערמיט, און דאס ווייזט אז מען גלייבט אינעם אייבערשטן.
רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות, נפילת אפים, הלכה ד') אז דאס איז געווען די רשעות פון המן ווען ער האט געזאגט פאר אחשוורוש, ודתייהם שונות מכל עם, המן האט געזאגט אז אפילו יעדע פאלק און לאנד האט אויך געזעצן, זיי זענען אבער נישט פרייליך עס מקיים צו זיין, ביי די אידן אבער, ווען זיי טוען מצות זענען זיי זייער פרייליך, און דאס האט זייער שטארק געקערענט פאר המן, דאס האט ער נישט געקענט אויסהאלטן, ווייל אויב מען איז פרייליך מיט די מצות, איז א סימן אז עס ליגט אין דעם א העכערע כח.
דאס קען מען טאקע זען אז די געזעצן פונעם לאנד זוכט מען נאר ווי אזוי אויסצושפילן, ווען קיינער זעט נישט וועט מען זיך ארויס דרייען; אידישע קינדער פאלגן אבער די תורה ווייל דער אייבערשטער האט עס געהייסן און זיי זענען זייער פרייליך דערמיט.
רבי נתן האט אמאל געזאגט פאר איינעם: "אויב דו וועסט זיין פרייליך וועסטו נישט זען דעם גיהנום", און יענער האט עס טאקע מקיים געווען זיין גאנץ לעבן.

דער עיקר איז פרייליך

רבי נתן האט געהאט א תלמיד וואס האט געהייסן רבי עוזר, ער איז געווען א גרויסער עובד ה', מיט פולסטן ברען און ערנסטקייט, און פון זיין גרויסע עבודה האט ער קיינמאל נישט געהאט קיין שמייכל אויפ'ן פנים, ער איז שטענדיג געווען צוגעלייגט, האט אים רבי נתן געזאגט: "איך האב געהערט זאגן אויף דיר עוזר אז דו ביזט פרום [ערנסט]; איך האב אבער נישט אזוי מקבל געווען פון רבי'ן, נאר דער עיקר איז צו זיין פרייליך, און אביסל פרום אויך". דאס מיינט אז דער עיקר דארף מען זיך פארלייגן אויף שמחה, שטענדיג זיך צו שטארקן און זיין פרייליך.
דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ב) אז ווען א מענטש מאכט התבודדות, ער רעדט צום אייבערשטן, ער בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל פטור ווערן פון אלע שלעכטע מדות, צו האבן נאר גוטע מדות, דארף ער קודם בעטן אויף איין מדה און ארבעטן נאר אויף דעם ביז ער וועט אינגאנצן אויסארבעטן די מדה, און דערנאך זאל ער גיין צו די צווייטע און צו די דריטע און אזוי ווייטער.
<<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב ווי אזוי איז מען רואיג אין מלחמה צייט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך קוק ארויס אזוי שטארק אויף א בארואיגונג, איך ציטער און איך ווארף זיך פאר שרעק, איך קען נישט עסן, איך פאניק שרעקליך, איך הער שרעקליכע שמועות פון רוסלאנד און אוקריינע, מען האט היינט געהערט אז רוסלאנד האט אינוואדירט אוקריינע און עס פאלן באמבעס איבער גאנץ אוקריינע.

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה נישט צו ווערן דערשראקט? איך האב שוין פון לאנג אויפגעהערט צו הערן נייעס, אבער עס איז א זאך וואס מען קען נישט גענצליך פארמיידן, איך קום אין שול און איך הער די נייעס, איך גיי אין מקוה און מען רעדט דארט פון די נייעס, די פחדים רויבן מיר צו מיין לעבן.

איך הער שוין אסאך יארן די דרשות און די שיעורים און איך פאלג אלעס, אבער מיט דעם אלעם ווען עס קומט שרעקעדיגע נייעס נעמט עס מיר זייער איבער, איך לויף און איך שריי צום אייבערשטן, "אייבערשטער, מיינע נערון טוען וויי, איך האב מורא, היט מיר, איך בין אין א שרעקליכע צרה, ס'שאקלט אין מיר שרעקליך, איך וויל נישט ארויסזאגן מיטן מויל וואס איך טראכט וואס עס גייט זיין חס ושלום."

איך דערמאן זיך די מעשה ווי דער רבי איז געווען ביז ווען מ'האט אים געזאגט אז די גזירות וואס מען האט דעמאלט געשמועסט איז גארנישט, ער איז נישט געווען צופרידן פון די וואס זאגן אז דער אייבערשטער וועט עס זיכער נישט טון צו אונז. וואס טו איך? ווי אזוי געב איך זיך אן עצה? עס ווערט ערגער פון טאג צו טאג, נעצט הער איך אז עס איז פיל ערגער פון וואס איך האב געמיינט, אביסל האב איך זיך בארואיגט ווען איך האב געזען די בריוו וואס דער ראש ישיבה האט געשריבן אז מען דארף נישט מורא האבן צו פארן צום רבי'ן, האב איך געטראכט מסתם וועט די מלחמה נישט גיין ווייטער, אבער למעשה גייט עס יא פיל ווייטער.

אפשר זאל דער ראש ישיבה שרייבן א תפילה אויף דעם? ביי קארנא האב איך אויך געפאניקט, אבער איך פיל ווי די אלע זאכן וואס האבן זיך אפגעשפילט די לעצטע פאר יאר איז נאר געווען אן הקנה צו דאס ערווערטע. איך קען נישט תשובה טון פאר די גאנצע וועלט. ראש ישיבה, ראטעווע מיר, איך שטארב.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת פקודי, כ"ח אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרוי נאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. נעם אריין אין דיר אז עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן, אלעס איז דער אייבערשטער; גיי מיט די מחשבה - וועסטו פטור ווערן פון די אלע שרעק. ווען א איד טראכט נאר פונעם אייבערשטן, ער קלעבט זיך צו צום אייבערשטן - ווערט ער געראטעוועט פון אלעם שלעכטס.

וויסן זאלסטו, אלע פחדים און אלע שרעק קומען פון דמיונות וואס דער מענטש אליינס טראכט, דער מענטש אליינס רודפ'ט זיך. אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי שבת פרק יד, הלכה א) אויפ'ן פסוק (דברים יז טו): "והסיר ה' מקדש כל חלי - זה רעיון", דאס מיינט מען די געדאנקען, אזוי ווי רבי אליעזר זאגט אויפ'ן פסוק (דברים כח, מה): "ונתן על ברזל על צנארה - זה הרעיון", וואס איז די שווערסטע זאך פאר'ן מענטש, די שווערסטע זאך? די דמיונות, די געדאנקען וואס דער מענטש טראכט זיך אליינס אויס; בפרט ווען מען זינדעט אין שמוציגע עבירות ורמזא לצלן איז מען שטענדיג אנגעצויגן, דער מענטש טראכט שרעקעדיגע זאכן וכו' /מען וועט מיר הרגענען, איך גיי שטארבן, /מען גייט מיר שיסן; באמת איז דער מענטש אליינס זיין גרעסטע פינט, קיינער רודפ'ט נישט, עס איז נאר די אייגענע מחשבות; ווייל ווער עס טראכט נאר פונעם אייבערשטן, ער פרויברט צו טראכטן פון אמונה - ווערט פטור פון די אלע שלעכטע מחשבות.

חזר אמונה - וועסטו נישט מורא האבן פון גארנישט. דער רבי זאגט (ספר המדות אות פחד, סימן כח): "כששוכחים את השם יתברך ואינם נשענים עליו, על ידי זה מתפחדים מאמות", ווען מען פארגעסט פונעם אייבערשטן ווערט מען דערשראקט פון פעלקער.

וואויל איז דעם מענטש וואס טראכט נאר פונעם אייבערשטן, ער ווייסט אז אלעס איז דער אייבערשטער; ווערט ער נישט דערשראקט פון גארנישט.

(צלחו אמונה פקודי תשפ"ב)

מוהר"ט דערצייילט שטעלט זיך אבער די שאלה, פון וואו הייבט מען אן? ווען מען איז אנגעפילט מיט אלע שלעכטע מדות, אויף וועלכע מדה זאל מען די ערשטע בעטן? די ערשטע מדה אויף וואס מען דארף בעטן איז אויף שמחה, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שטענדיג זיין פרייליך, און קיינמאל נישט זיין צונגעלייגט און טרויעריג, ווייל ווען מען איז פרייליך פאלט שוין ממילא אוועק אלע אנדערע שלעכטע מדות, וואס קומען פון עצבות און מרה שחורה, און מען באקומט אלע גוטע מדות. וואויל איז דעם וואס איז פרייליך אין חודש אדר, און נאך מער ווער עס איז זוכה צו פרייליך מאכן אנדערע, עס איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם. (שיחות מוהר"ט הל' ט"ז ערך חש' אדר ונרד שמחה חלק ז' ח"י א')

נייעס

וואס אנשי שלומינו האבן צום "רענט קאמפיין", עס איז זעלטן צו טרעפן אזא וויכטיגע צוועק וואס נעמט אריין אין זיך אזויפיל זכותים.

מיט'ן שטיצע דעם "רענט קאמפיין", האט מען א גלייכער טייל אין די אלע געוואלדיגע זכותים, און גלייכצייטיג העלפט מען די "רענט קאמפיין" זיך צו קענען רוקן ווייטער צו העכערע שטאפלען, ילכו מהיל אל חיל, אראפצונעמען נאך פינאנציעלע התחייבותן פונעם ראש ישיבה שליט"א, און אים געבן נאך מער הרחבת הדעת.

עס איז ערווארטעט א שיינע רייכע אינטערעסאנטע פראגראם ביים מלוה מלכה פון וואס דער עולם וועט זייער הנאה האבן, ווי אויך וועט מען אויסגעטיילן מתנות פאר אלע נדבנים.

עס וועט זיין צוגעשטעלט באסעס פון קרית ברסלב ליבערטי, צו קענען אריינקומען מיטהאלטן דעם שיינעם מלוה מלכה. חלק כחלק יאכלו!

לעצטע צוגרייטונגען צום שבת התועדות "סיום סדר מועד", קומענדיגע וואך

פיערהאפטטיגע הכנות גייען אן צום גרויסן שבת קודש, שבת סיום סדר מועד על סדר הש"ס, די קומענדיגע וואך שב"ק ויקרא, שבת זכור, וואס וועט אפגעראכטן ווערן ברוב פאר ודהר אינעם פראכטפולן מלכות'דיגן "ארמון האטעל" אין סטעמפארד קאנעטיקוט.

ווי די עסקנים געבן איבער, פילן זיך אן די רעזערוואציעס מער און מער מיט יעדן דורכגייענדן טאג, אז מען וויל נישט זיין קיין צוועק לשעבר, מוז מען שוין יעצט באשטעלן א צימער, ווייל ווי זאכן גייען וועלן זיך אלע צימערן שוין זיין אנגעפילט גאר שנעל, און עס וועט נישט מעגליך זיין צוצושטעלן א צימער אפילו מיטן בעסטן ווילן.

גלייכצייטיג בעט מען אלע אנשי שלומינו, אפילו די וועלכע האבן שוין באשטעלט און באצאלט פאר זייערע צימערן, זיי זאלן נאכאמאל אריינרופן און זיכער מאכן אז זייערע רעזערוואציעס זענען מסודר, אויך די רעזערוואציעס פאר די קינדער, ווייל טייל באשטעלונגען זענען ארויסגעפאלן פונעם סיסטעם. רופט שוין אריין צו 347-415-2888. מיר האבן דאס יאר ספעציעל צוגעשטעלט א ביליגערע פרייז פאר קינדער.

די קומענדיגע וואך וועט מען אנהויבן אויסטיילן די איינטריט קארטלעך, וואס נאר מיט דעם וועט מען קענען אריינקומען אין האטעל. עס וועט זיין צו באקומען אין ברוקלין ביי ר' ליפא שווארץ, אין ברסלב ליבערטי ביי ר' משולם פינטער, אין מאנסי ביי ר' אלי קנאלל, אין קרית יואל ביי ר' יואל טייטלבוים, אדער קען מען אריינרופן דעם אויבערערמאנטן נומער.

נאך געציילטע צימערן פארבליבן, כאפט אריין ווי לאנג עס איז נאך דא, רופט 347-415-2888 צו רעזערווירן. מעין עולם הבא יום שבת מנוחה!

א לעבן אן מחלוקת

דו פרובר צו זיין אהרן הכהן; ווען דו רעדקט מיט דיין ווייב זאלסטו איר זאגן ווי שטארק מען וויל איר, ווי שיין מען רעדט פון איר, און אזוי ווייטער, און ווען דו רעדקט מיט אירע עלטערן זאלסטו זיי זאגן ווי שטארק זי בענקט צו זיי און ווי שטארק איר ווילט קומען, זיין גאנט - ביז עס וועט ווערן שלום.

הַכְּמִינוּ זְכוּרֵי לְבַרְכָּהּ זָאָגן (אבות דברי נח יב, א) אהרן הכהן האט גאר עוסק געווען אין שלום, ער האט גענומען משפחות וואס זענען צעריסן און צעטיילט און מיט חמקה געמאכט שלום. ער האט געזאגט פאר אייגעס: "זענער האט הרטה אויף וואס ער האט געטון, ער וויל צוריק אנהויבן רעדן מיט דיר, ער האט דיך ליב", און די עלטער ווערטרע האט ער געזאגט פאר'ן צווייטן - ביז ווען די צוויי האבן זיך צאמגעטרופן, זענען זיי ארויפגעפאלן איינער אויפ'ן צווייטן, זיך ארום גענומען, און עס איז געווארן שלום.

ווען עס איז דא א רייערע צווישן דיין ווייב און אירע עלטערן, אָדער די ווייב מיט'ן מאַס עלטערן - איז די ארבעט פונעם מאן צו זיין א לייגער, אבי עס זאל ווערן שלום. מען זאגט פאר די ווייב: "מיין מאמע האט דיך זייער ליב", "מיין טאטע האט מיר פונקט געזאגט אז די בעסטע שונד ביסטו", אָדער "דיין מאמע איז א קלוגע פרוי", "דיין טאטע איז אַזאַ נאַרמאַלער מענטש"; נאכדעם זאגט מען די עלטערן אויף צוריק, ביז עס ווערט שלום.

גלייב מיר, מיט אביסעלע שכל קען מען זיך אָפּלעבן דאס לעבן אן קיין מחלוקת, אן קיין קריגערייען, אן קיין קריגעריש; א חממות אויף די וואס ווייטן נישט פון רבי'ן, זיי קריגן זיך טאג און נאכט, פארשטייט זיך יעדער איז געקענט, און דאס לעבן גייט פארביי מיט מחלוקת; מיט'ן רבי'ן איז זיס, מיט'ן רבי'ן איז גוט. לאמיר זינגען: "אַשְׁרֵינוּ מִהַ טוֹב חֶלְקֵינוּ, וְמֵהַ נְעִים - וְיֵי זֵיס אֵיז - גּוֹרְלֵנוּ, אֵז מִיר וְיֵיִן וְיֵי אֲזוֹי אומצוגיין אין די וועלט אן ווייטאג".

דער אייבערשטער זאל אויך היטן פון אלעם שלעכטס. (צוואה אמונה וקבלת תפיסה)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' מען חזר'ט אמונה, אין צייט פון מלחמה אין אוקריינא

אין ליכט פון די מלחמה וואס רוסלאנד פירט יעצט דורך אין אוקריינא, אין א צייט ווען פילע אידן איבער די וועלט זענען באזארגט און דערשטראקן איבער די נאכפאלגן וואס אזא מלחמה קען ברענגען, איז דער ראש ישיבה שליט"א שטארק מעורר אז יעצט איז די צייט צו חזר'ן אסאך אמונה, וויסן און גלויבן אז גארנישט פאסירט פון זיך אליין, אלעס און יעדער איז נאר אין דעם אייבערשטנס הענט, און מיט דעם גייט אוועק אלע פחדים און שרעק. ווען מען נעמט גוט אריין אין קאפ די הייליגע אמונה, ווייסט מען אז די איינציגסטע אדרעס וואו זיך צו ווענדן איז נאר צום אייבערשטן אליין, מיר דארפן אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז קיין שום איד זאל נישט געשעדיגט ווערן, עס זאל נאר שלום אויף דער וועלט, און גלייכצייטיג בעטן מיר דעם אייבערשטן אז מיר זאלן קענען פארן אויף ראש השנה קיין אומאן צום הייליגן רבי'ן, אן קיין שום שטער.

דער ראש ישיבה שליט"א האט די וואך ארויסגעגעבן א ספעציעלער ניגון אויף די מלחמה, צו חזר'ן און געדענקען אז די איינציגסטע עצה פאר יעדע זאך איז נאר אמונה און תפלה, מען קען הערן דעם ניגון אויפ'ן קול ברסלב טעלעפאן ליין [זעט די נומערן אינעם קעסטל ביים סוף פונעם גליון] דורכ'ן דרוקן 1 פאר אידיש, 5 פאר היכל נגינה, און 5 פאר איינצעלנע ניגונים.

פאלגענד זענען די ווערטער פונעם ניגון: **ס'פאלן באמבעס, מיזעט חורבנות, משלאגט זיך, און משיסט, אין אוקריינע; מענטשן דערשטראקן, משפחות אנטלאפן, א גאנצע נאכט, בין איך אויף, איך הייב אן וויינען.** אלעס איז טונקל, איך זיין אין מיין ווינקל, און איך טראכט, מיט פארדאכט, עס קומט א גרויסע קראך; **ס'קומט אן אטאם, ס'סטאפט זיך מיין אטעם, איך ווער נערווען, און צוקאכט, איך כאפ א נערווען בראך.** פוטיג געבט מכות, ערנסטע אטאקעס, איך בין באזארגט, וואס איז דארט, אין קיעו עירפארט; איך האב נישט קיין מנוחה, איך גיי מאכן א בריחה, אין א הייל, אפגעטיילט, פון די גאנצע וועלט.

ביטער איז די נייעס, ס'קריגן זיך די דעות, וואס צו טון, מיט רוסלאנד, יעדער איז באקאנט; וואדקע בויאקאטירן, מער נישט אימפארטירן, רוסישע פראדוקציע גייט מען פרידן.

פומון: דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער איז דא, זאג אים אויס דיין גאנצע שרעק, גייט אלעס אוועק; נישטא וואו צו גיין, נאר צו אים אליין, זאג אים אויס דיין גאנצע שרעק, גייט אלעס אוועק. אין א בריוו צו אנשי שלומינו די וואך שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א, "איך בעט דיר זייער, ווער נישט אזוי אריינגעטון אין די מלחמה צווישן די צוויי בלוטיגע לענדער; באלד וועסטו פארגעסן פון דיין אייגענע מלחמה. אנשטאט זוכן און נישטערן אין די נייעס וואס דארט טוט זיך - זאלסטו שטיין שטארק אין דיין מלחמה, אין די מלחמות היצר. הייב אויף דיין שווערד, הייב אן שייסן; עפן דיין מויל, הויב אן רעדן צום אייבערשטן", און דער ראש ישיבה ענדיגט צו דעם בריוו, "בנוגע ווער עס וועט געווינען די מלחמה; אלע פרעגן וואס גייט זיין? עס זעט אויס ווי מיר וועלן געווינען, אז מיר וועלן פאלגן די עצות פון רבי'ן - וועלן מיר מנצח זיין".

אלה ברכב ואלה בכוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר!

מסיבת הכרת הטוב "רענט קאמפיין" דעם מוצש"ק

ווי געמאלדן פארגאנגענע וואך, וועט דעם מוצש"ק פקודי פארקומען אי"ה די יערליכע מסיבת הכרת הטוב פונעם "רענט קאמפיין", ארויסצוברענגען דעם הכרת הטוב פאר אנשי שלומינו וואס שטרענגען זיך און אין לויף פונעם גאנצן יאר צו העלפן צאלן די רענט פאר די בניני המוסדות. אנשי שלומינו האבן נאר א שטארקע געפיל צום "רענט קאמפיין", יעדער שטרענגט זיך אן יעדן חודש איבער די כוחות אנטייל צו נעמען אין די וויכטיגע צדקה, דאס איז צוליב דעם וואס דער "רענט קאמפיין" פארקערפערט אין זיך פילצאליגע הייליגע וויכטיגע צוועקן אויפאמאל. מיט'ן ארויסהעלפן צאלן די רענט, האט מען א גלייכער טייל און די פילע הייליגע ארבעט וואס קומען פאר אין די בנינים; דאס רעכנט אריין דעם בית המדרש, ישיבה גדולה, ישיבה קטנה, תלמוד תורה, מוהל סקול, כולל, די באזא רעו וואו מען קען באקומען גוטע קליידונג פאר גאר ביליג, די "עטרת אפפעל" חתונה זאל וואס שטעלט צו חתונות פאר אומזיסט, די אפיסעס פון קרן הרפסה היכל הקודש וואס פארשרייטן אמונה איבער די וועלט, ווי אויך קומט פון דארט ארויס די דרשות און שיעורים, בריוו און קונטרסים, וואס באלייכט די גאנצע וועלט און ברענגען צוריק אויפיל אידן צום אייבערשטן, און נאך פיל. דאס דערקענט זיך אין די שטארקע געפיל <<<<<<

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרויבירן בעדיה נס צו שיקו צו אייך אהיים

פורים אפטיילונג

מגילת אסתר פארגעלערנט, שיעורים אויף פורים, מעשיות פאר קינדער, זיך אויסלערענען ליינען די מגילה, פורים דיגס, און נאך קול ברסלב 212-444-9191 1, 1, 9, 5

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 438-300-8080 / קאנאדא 03303502361 / ענגלאנד 0797040069 / רוסלאנד 438-320-9090 / קאנאדא 438-300-8080 / ענגלאנד 0797040069 / רוסלאנד 438-300-8080
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876 breslevcenter@gmail.com

BreslevCenter.com >